

HÄMMÄSTYTTÄVÄ HERRA HARRIS

JA KLUBI, JOKA MUUTTI MAAILMAA

Chicago – kaupunki, jota kirjailija Upton Sinclair kuvasi mätäpäiseeksi vuonna 1906 ilmestyneessä teoksessaan *Chikago – nykyajan romaani*. Se oli saastainen. Se oli turmeltunut. Se oli Paul Harrisin kotikaupunki.

Eräs japanilainen matkailija kirjoitti:
"Jos helvetti on paikoista meluisin,
on Chicago varmastikin helvetti."

kirjoittanut **DIANA SCHOBERG**

kuvittanut **STEVE BUCCELLATO**

Suomenkielinen toteutus: Helsingin yliopiston englannin kääntämisen Ammattikäytäntö I -kurssin oppilaat (2009 - 2010), ohjaaja FT Mari Pakkala-Weckström. Taitto: Juha Eskelinen, Heidi Lind & Jenni Mäntylä.

Chicagon liike-elämän keskus,
jossa Harris työskenteli
lakimiehenä, oli siihen aikaan
yksi maailman vilkkaimmista.

Väenpaljoudesta
huolimatta
kaupunki oli
kolkko ja
kasvoton,
ja Harris oli
yksinäinen.

Hän kaipasi paikkaa,
jossa tapaisi luotettavia
ihmisiä – sellaisia, joita
asui hänen lapsuutensa
pikkukaupungissa.

Paul Percy Harris syntyi 19.4.1868
Racinessa, Wisconsinissa.

Kun Harris oli kolmivuotias, hänen perheensä joutui
taloudellisiin vaikeuksiin ja isä vei hänet asumaan
isovanhempien luokse Wallingfordiin, Vermontiin.

Ajan mittaan hän oppi
ihaillemaan vakavaa ja
uhrautuvaista isoisäänsä.

Harris oli varsinainen
pikku vintiö.

Hän pinnasi koulusta*...

livahteli ulos
ikkunasta kun hänen
olisi pitänyt olla
nukkumassa...

matkusteli jäniksenä junissa...

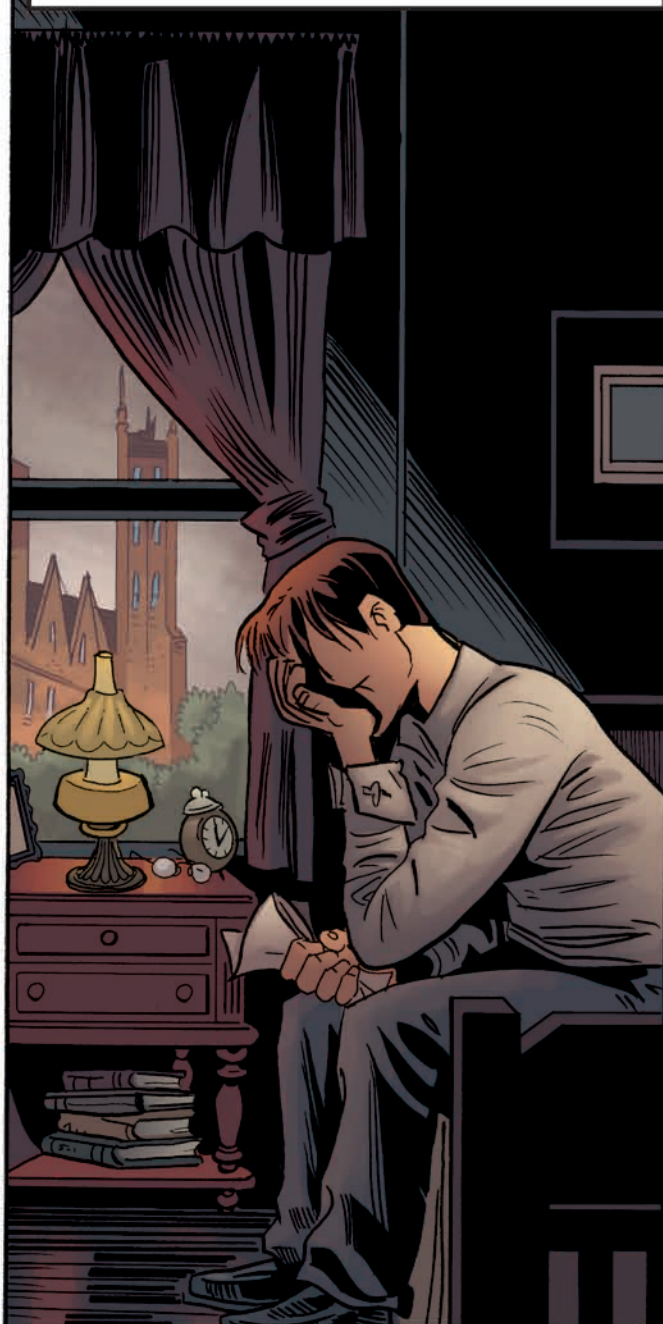
...ja kiusasi kirkkoväkeä
laittelemalla nastoja
kirkonpenkeille.

Hän järjesti tappelun perheensä
kukon Metusalemin
ja kyläsepän kukon välille.

* Pieni punainen koulu, jota Harris aikoinaan vältteli, on nykyään Wallingfordin Rotaryklubin kokoontumispaikka.

Harris ajelti koulusta toiseen: kunnallisesta koulusta hänet erotettiin, sotilasakatemian jälkeen vuorossa oli Vermontin yliopisto. Siellä hän oli mukana perustamassa yhdistystä, jonka tarkoitus oli pitää kaikessa hiljaisuudessa kuria nuoremmille opiskelijoille. Yhdistyksen toiminnasta esitettiin syytöksiä, joiden takia Harris ja kolme muuta erotettiin. Myöhemmin he kaikki kuitenkin saivat tutkinnot koulusta.

Harris opiskeli Princetonin yliopistossa, kun sai tiedon rakkaan isoisänsä kuolemasta.

OLE AHKERA JA KUNNIALLINEN ISOISÄSI TÄHDEN.

Lukuvuoden päätyttyä hän palasi Wallingfordiin isoäitinsä luokse. Hän päätyi marmorikiveä myyvän yrityksen juoksupojaksi dollarin päiväpalkalla. Vuoden kuluttua isoäiti päätti, että Harrisin tulisi opiskella lakia.

Opintojensa ohella
Harris työskenteli
iowalaisessa
lakitoimistossa.
Matkallaan sinne
hän poikkesi
Chicagossa ja
lumoutui kaupungin
sykkeestä.

Isoäiti kuoli, kun Harris
oli opiskellut vuoden ajan.
Enää hänellä ei
ollut vahvoja perhesiteitä.

Harris valmistui lakimieheksi 1891.
Päättäjäisten juhlapuheessa
valmistuneita kehoitettiin lähtemään
viideksi vuodeksi jollekin
pikkupaikkakunnalle ja vasta sitten
asettumaan mieleiseensä kaupunkiin
luomaan uraa.

Harris tulkitsi tämän
luvaksi lähteä seikkailemaan.

MAAILMANMATKAAJA

SAN FRANCISCO

San Francisco Chroniclen toimittaja

Seikkaili Yosemitein kansallispuistossa

YOSEMITE

Kiipeili Kalliovuorilla

PLATTEVILLE

Cowboy karjatilalla

FRESNO

Pakkasi rusinoita

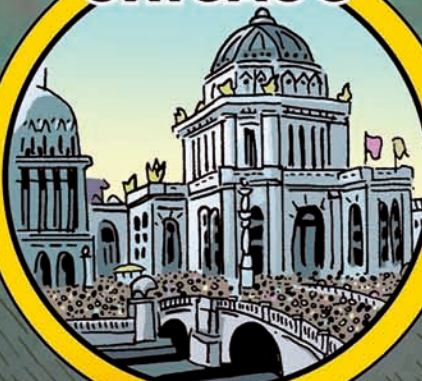
LOS ANGELES

Opetti Los Angelesin liikemiesopistossa

DENVER

Näyttelijä ja Rocky Mountain Newsin toimittaja

CHICAGO

Kävi vuoden
1893 maailman-
näyttelyssä

LONTOO

Karjanhoitaja
Englantiin
matkaavilla
laivoilla

LIVERPOOL

Seurasi presidentti
Clevelandin virkaan-
astujaisia ja työskenteli
Washington Starin
toimittajana

WASHINGTON

NEW ORLEANS

Pelasti pikkutyön hurrikaanin
tieltä vuonna 1893 työsken-
nellessään appelsiininpoimijana

JACKSONVILLE

Yövirkillija
St. Jamesissa,
kaupungin parhaassa
hotellissa

Ja niinpä
hän matkusteli
ympäri maailmaa
elättäen itsensä
satunnaisilla
hanttihommilla

BAHAMA

KUUBA

BELGIA

ITALIA

Marmoriyhtiön
myyntimies

Helmikuussa 1896, 27-vuotiaana, Harris asettui Chicagoon ja perusti lakitoimiston edustamaan konkurssin ja kavalluksen uhreja. Alan valinta oli onnistunut kaupungissa, jossa rikollisuus ja petokset rehottivat.

Harris koki kotiutumisen hankalaksi. Iltaisin hän ruokaili etnisissä ravintoloissa tutustuakseen vieraisiin kulttuureihin. Hän kävi joka viikko eri kirkkokuntien jumalanpalveluksissa.

Sunnuntai-iltapäivät olivat kaikkein yksinäisimpiä.

Eräänä päivänä syksyllä 1900 Harris oli päivällisellä asianajaja Bob Franklin luona. Tämä asui vauraalla alueella Pohjois-Chicagossa. Miehet kävivät kävelyllä ja pistäytyivät eri liikkeissä matkansa varrella.

Franklin läheiset välit alueen liikemiehiin tekivät Harrisin vaikutuksen ja muistuttivat häntä Wallingfordista, jossa hän oli varttunut.

Harris sai idean ystävyys- ja yhteistyön merkeissä kokoontuvasta klubista, jonka jäsenet olisivat kaikki eri ammateissa. Klubiin voisi liittyä vain, jos joku sen jäsenistä menisi takuuseen uudesta tulokkaasta. Harris kertoi ajatuksesta asiakkaalleen Silvester Schielelle, joka oli hiilikauppias indianalaisesta pikkukaupungista.

Seuraavien viiden vuoden aikana ajatus alkoi ottaa tuulta alleen.

Harris ja Schiele esittivät ajatuksensa yhteiselle asiakkaalleen, kaivosinsinööri Gus Loehrille. Tämä tarjoutui pitämään järjestäytymiskokouksen toimistossaan ja kutsui paikalle myös vaatturiystävänsä Hiram Shoreyn, joka oli Harrisin tapaan kotoisin Uudesta-Englannista.

23. helmikuuta 1905, huone 711, Unity Building, Chicago

Seuraavaa kokousta isännöi Harris, ja klubi sai viidennen jäsenensä, Harry Rugglesin. Kolmanteen tapaamiseen mennessä klubissa oli jo 15 jäsentä. Tässä Schielen isännöimässä kokouksessa laadittiin sääntöjä, joista muodostui traditioita; näitä olivat muun muassa sakkojärjestelmä ja sinuttelu, joka oli siihen aikaan varsin harvinaista.

PYÖREÄN
PÖYDÄN KLUBI?

SALALIITTO-
LAISTEN
SEURA?

KAUPPIAIDEN
KESKUSTELU-
KLUBI?

MITEN OLISI
ROTARY?

He päätyivät Rotary-nimeen, joka perustuu kokousten rotaatioon klubilaisten toimistoissa.

Schiele oli klubin ensimmäinen presidentti, ja Harris valittiin tehtävään vuonna 1907. Harris pyysi San Franciscoon lähdössä ollutta Manuel Muñozia selvittämään, olisiko siellä kiinnostusta klubin perustamiseen. Muñoz kertoi ajatuksesta Homer Woodille, mikä johti toisen Rotaryklubin perustamiseen vuonna 1908.

1908
San Francisco

1909
New York City

Vuonna 1909 perustettiin New Yorkin Rotaryklubi. Nyt Rotary oli maanlaajuinen järjestö, joka oli ottanut tehtäväkseen yhteisen hyvän edistämisen.

Vuonna 1910 Harris oli patikkaretkellä perustamansa eräkerhon kanssa. Mukana oli myös skotlantilaissyntyinen Jean Thomson, joka tarjoutui korjaamaan Harrisin retkellä repeytyneen takin.

Pariskunta meni naimisiin kolme kuukautta myöhemmin. He nimesivät talonsa Comely Bankiksi Jeanin edinburghilaisen kotikadun mukaan.

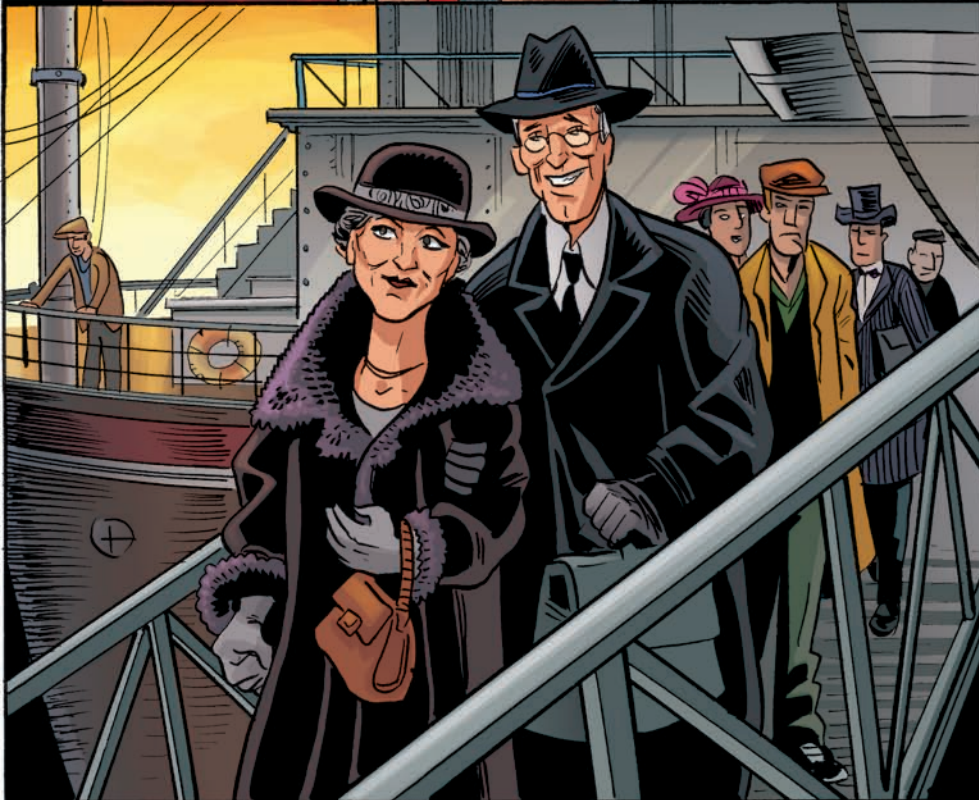
Samana vuonna perustettiin Rotary-klubien kansallinen kattojärjestö, ja Harrisista tuli sen ensimmäinen presidentti. Vuonna 1912 Harris erosi tehtävistään uupumuksen vuoksi ja katosi julkisuudesta lähes 15 vuodeksi. Pääsihteeri Chesley R. Perryn mukaan Harrisin terveys romahti. Harris itse kuvasi tapahtunutta sydänkohtaukseksi. Hänen terveydentilansa ei enää palannut ennalleen, ja hän saikin myöhemmin toisen sydänkohtauksen ja hermoromahduksen.

Presidentti Arch Klumph, Atlantan kongressi 1917

Toivuttuaan Harris palasi päivätyöhönsä lakimiehenä. Hän ei enää osallistunut Rotary-kongresseihin mutta lähetti viestejä luettaviksi yleisölle.

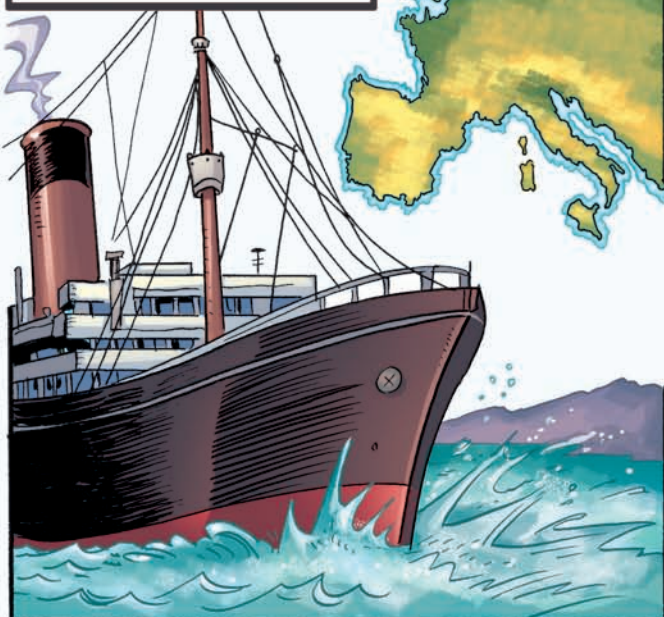

NIMITÄN YHDEN HENGEN KOMITEAN, CHESLEY PERRY, VÄLITTÄMÄÄN EMERITUSPRESIDENTILLEMME SÄHKÖN MUODOSSA ARVOSTUKSEMME JA KIITOLLISUUTEMME SEKÄ PAHOITELUMME SIITÄ, ETTEI HÄN OLE TÄÄLLÄ KANSSAMME.

Vuonna 1926 Harris palasi mukaan toimintaan. Samana vuonna *The Rotarian* -lehti, joka oli perustettu vuonna 1911, julkaisi hänen omaelämäkertansa. Sen tarkoitus oli hälventää Harrisin poissaolon nostattamia huhuja. Omaelämäkerran viimeisessä osassa nähtiin Harris vaimoineen Bermudalla. Tämä oli ensimmäinen ulkomainen Rotaryklubi, jossa hän oli koskaan vieraillut.

Harrisit aloittivat kiihkeä-
tahtisen ulkomaisten
Rotaryklubien kierroksen
toukokuussa 1928, jolloin
he matkustivat
Montrealista
Isoon-Britanniaan.

LÄÄKÄRIT
KIELSIVÄT MINUA PUHUMASTA
PITKÄÄN, MUTTA KUINKA PYSTYISIN
LYHYESSÄ PUHEESSA VÄLITTÄMÄÄN
TEILLE HÄIVÄHDYSTÄKÄÄN NIISTÄ
TUNTEISTA, JOITA TÄLLÄISEN VÄKIJOUKON
NÄKEMINEN MINUSSA
HERÄTTÄÄ?

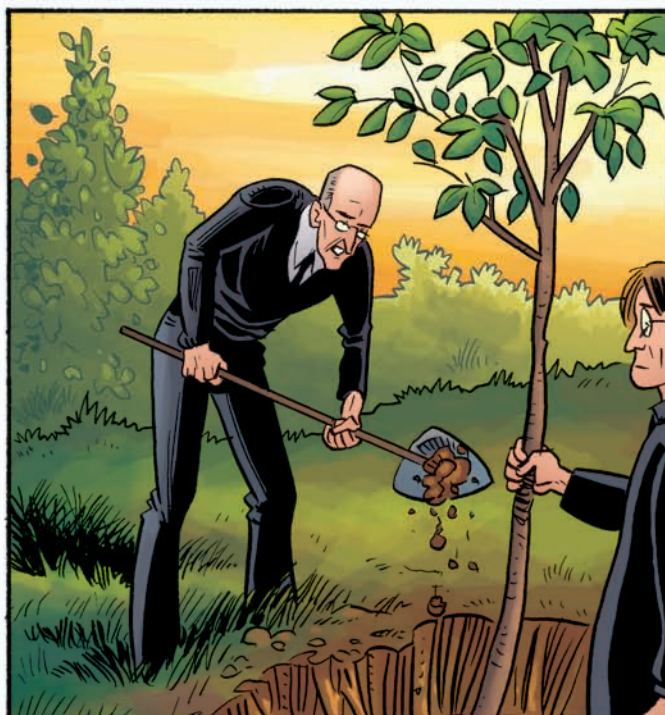

Harris sai sydänkohtauksen vuonna 1929 mutta
yllätti kaikki ilmestymällä vuoden 1930
RI-kongressiin. Se oli ensimmäinen kongressi, johon
hän osallistui vuoden 1912 jälkeen.

Vuonna 1932 Harris matkusti työasioissa
Eurooppaan osallistuakseen konferenssiin
Haagissa. Samalla hän tapasi rotareita myös
Helsingissä, Riassa ja Tukholmassa.

Hän osasi kanavoida nuoruusvuosiensa
leikkisyyden rakentavammin ja valloitti
persoonallaan rotarit ympäri maailmaa.*

Samana vuonna Harris istutti
Euroopan ensimmäisen ystävyyden
puun Berliiniin. Samaan aikaan natsit
olivat nousemassa valtaan.

* Harris, joka oli aina valmiina hassuttelemaan, esitti sketsissä vaaleaa kaunotarta tanskalaisten rotarien pyynnöstä.

St. Louisin RI-kongressi 1943

ROTARY
ON SELVINNYT LÄPI TULEN
JA HURMEEN JA TULEE
KESTÄMÄÄN VASTAISUU-
DESSAKIN.

Lopetettuaan matkustelun Harris jatkoi juhlapuheiden pitämistä kongresseissa.
Hän kirjoitti artikkeleita *The Rotarian* -lehteen ja kirjoja elämästään.

Harris kuoli
pitkällisen sairauden
uuvuttamana
27. tammikuuta
vuonna 1947.

PAUL P. HARRIS
APRIL 19 1878 - JANUARY 27 1947
FOUNDER OF ROTARY
PRESIDENT EMERITUS
ROTARY INTERNATIONAL

Rotarysäätiöön tulvineista lahjoituksista perustettiin Paul Harrisin muistorahasto. Samana vuonna säätiö aloitti Hyvän tahdon lähettiläs -stipendiohjelman edeltäjän, jonka stipendiaatteja kutsuttiin nimellä *Paul Harris Fellow*. Vuodesta 1957 lähtien säätiö on myöntänyt tämän arvonimen kaikille, jotka ovat lahjoittaneet vähintään 1 000 dollaria. Tähän päivään mennessä nimi on annettu jo yli miljoonalle henkilölle.